

Valgkreds (Monrad), som i forrige Session har forelagt den nugjældende Krigsskatslov, gjorde igaar den Bemærkning, at Bestræbelserne hovedsagelig burde rettes paa at gjøre det foreliggende Lovudkast til en virkelig Indkomsskatslov; og deri troer ogsaa jeg, at Hovedopgaven for Lovens Behandling ligger. Jeg troer slet ikke, at det Spørgsmaal væsentlig henhører under denne Lov, om den Indtægt, som den tilsigter at tilveiebringe, er nødvendig for Statens Finanser eller ikke; jeg troer, at dette Spørgsmaals Drøftelse henhører under Finantsloven og naar det ikke er blevet drøftet ved hennes første Behandling, er det, fordi der ikke deri var opført nogen Sum for Krigsskat; men Spørgsmaalet vil kunne komme for, naar Summen ved anden Behandling opføres paa Finantsloven. Jeg for mit Vedkommende skal derfor ikke udtale mig videre for eller imod Nødvendigheden af en saadan Sums Tilveiebringelse ved en Skat; men naar jeg har taget Ordet, er det for at meddele mine Bemærkninger om, at man mere bør gjøre den nye Krigsskatslov til en Indkomsskatslov end den nugjældende. Jeg finder ikke liben Betænkelse ved at udstrytte § 1. Jeg troer, at en Beskatning paa Hartkorn har sin Berettigelse i den Maade, hvorpaa Skatterne i hundrede Aar have været udbrede her i Landet, og jeg mener derfor, at hvis man skal strytte § 1, skal det kun være for at opnaae andre Fordele, som det nu foreliggende Lovforslag ikke byder, men som efter min Mening uunbgaelig foretdres, naar man skal have en virkelig Indkomsskatslov. Juridiske Personer er saaledes efter den nugjældende Lov fritagne for Indkomsskat, men dette finder jeg aldeles urigtigt, og dette viser sig navnlig, naar man ser hen til offentlige Stiftelser med Forbegods, idet den nuværende Krigsskatslov er anvendt saaledes, at slige Stiftelser ere aldeles fritagne for Krigsskat. Jeg holder mig eksempelvis til Sorø Academi, til Herlufsholm og til Slagelse Hospital, og jeg tager disse tre Exempler, fordi de nærmest vedrøre den Egn, der har sendt mig herhen. Disse tre Stiftelser eie paa forskjellig Maade meget betydeligt Forbegods, deels som Fæstegods, deels som Eiendom — jeg sigter herved til Skovene — deels have de Indtægter af Arvesæstegaafgifter

ov.; men af disse Indtægter svares der ingen Krigsskat. Paa denne Maade komme imidlertid de Communer, i hvilke disse Stiftellers Forbegods ligger, til at udrede meget større Summer, end de vilde komme til, hvis dette Forbegods var repræsenteret af en anden Besidder; thi dersom det f. Ex. var en Stamhuusbesidder, der havde Herlufsholms Forbegods, vilde Communen faae sin Indtægtskat lempet derved, at der blev paalignet ham Bidrag. Denne Uregelmæssighed spores ogsaa i Kjøbstædernes Beskatning; thi naar en saadan offentlig Stiftelse eier Huse eller Gaarde i Kjøbstæderne, bliver efter den nugjældende Krigsskatslov disse Gaardes Assurancesum taget med for at udfinde den Skat, der skal lægges paa Kjøbstaden; men af de Gaarde, som Stiftelsen eier, bliver der i Virkeligheden ikke svaret nogen Krigsskat, forsaavidt Eierens Indtægt angaaer; jeg taler ikke her om Veierne. Dette er f. Ex. Tilfældet med Sorø By, hvori Sorø Academi har Grundeierdomme, der ere asfurerede til 57,000 Rd., og denne Assurancesum tager man med for at beskatte Indvaernerne i Sorø; men man fritager Eierne, Sorø Academi, for at erlægge Krigsskat af Indtægten af disse Gaarde. Det forekommer mig derfor, at naar man vil gjøre Loven til en Indtægtskatslov, maa en ligefrem Consequents medføre, at man tager juridiske Personer med ind under Beskatningen. — De Bemærkninger, der her ere fremkomne, have især indeholdt Oplysning om Vanskeligheden ved Oprævningen i Landdistricterne; jeg skal nu tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger om den nugjældende Krigsskatslovs Ufuldkommenheder med Hensyn til Kjøbstæderne. I denne Lov siges i Slutningen af § 4, at det er Amtsraadene, der skulle bestemme, hvor stort et Beløb der skal udredes i Krigsskat af de Landdistricter, der ere forenede med Kjøbstæder; men dette er vist mindre heldigt; og saaledes som Krigsskatsloven er bleven anvendt, have Amtsraadene sat de Landdistricter i Skat, som i communal Henseende aldeles henhøre under Kjøbstæderne. Det har saaledes været Tilfældet, at Landdistricter, der have Fattig- og Skolevæsen sammen med Kjøbstæderne, der intet selvstændigt Sogneforstanderskab have, der have Præst og Kirke